

gende Finanslovsforslag og sammenligne med Aaret 1919—20 og spørge, hvor stor Forskellen er, er Forholdet det, at vi paa Finanslovsforslaget har en foreslaaet Udgift paa §§ 8—25 af 362,2 Mill. Kr. I 1919—20 havde vi i Udgifter 532,6 Mill. Kr., det vil med andre Ord sige, at for saa vidt Finanslovsforslagets Udgifter holder Stik, vil Udgifterne være gaaet ned med rundt regnet 170 Mill. Kr. Ser jeg paa Skatterne, og regner jeg med, at de midlertidige Love, Lukusskatten, Sukker- og Chokoladeskatten og Restaurationsskatten forlænges, vil Skatteindtægten være 397 Mill. Kr. mod 575,5 Mill. Kr. i 1919—20, det vil sige et mindre Skattebeløb paa 178,5 Mill. Kr. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Rode skal betænke sig paa at tale om denne uduelige Regering, thi det forekommer mig, at Geringerne taler et andet Sprog, og det er dog det, det kommer an paa.

Jeg skal dernæst gøre nogle enkelte Bemærkninger til forskellige Medlemmer, og jeg skal begynde med det ærede Medlem Hr. Hauge. Det ærede Medlem udtalte, at denne Regering ingen særlig Mission havde rent finansielt set. Jeg vil dog gerne heroverfor bemærke, at det var jo netop det, den havde; thi de Skattelove, vi levede under, var kun midlertidige Tillægslove til alt bestaaende Skattelove, og disse udløb alle sammen med Aaret, der var ikke skabt stabile Skattelove, vi kunde leve paa; og jeg har allerede nævnt, hvordan Udgifterne steg, det var en Arv, som vi havde modtaget fra den forrige Regering. Jeg nævnte Lønningslovene, og det gør jeg uden at ville rette nogen Kritik imod dem, men for at gøre opmærksom paa Konsekvenserne af dem, hvordan de virkede paa Udgiftsiden. Jo, der var netop en Mission for denne Regering med Hensyn til det finansielle. Samtidig med, at jeg gør det ærede Medlem opmærksom herpaa, vil jeg henvende mig til det ærede Medlem Hr. Rode, thi vi har ofte ude i Landet adskillige Steder hørt den Udtalelse — og det ærede Medlem har fremført den herinde —, at den nuværende Regering det første Aar sendte Brandes' samlede Værker ud i Livet. Jeg tror, man skal være forsigtig med at tale om Brandes' samlede Værker, thi alle de Værker, Brandes sendte ud i Livet 1920—21 og vi i 1921—22, var Tillægs-skattelove til alt bestaaende Love. Merindkomstskatten var gaaet ind, saa det var kun Forhøjelse af de Skatter, vi allerede havde. Man kan derfor ikke sige, at det just var Brandes' Værker, det var Tillæg til disse Værker. Der var dog to Værker, som

var Brandes' egne, det ene var den saakaldte Smykkeskat, og det andet var Skatten paa Lystfartøjer, men begge disse Skattelove gik ind, fordi de ingenting gav. Saaledes ser Forholdet ud med disse Love. Men det ærede Medlem Hr. Hauge fortsætter — med Formandens Tilladelse vil jeg citere nogle Linier —: „Men Regeringen har brugt mange Penge. Nogle har det været nødvendigt at bruge paa Grund af de foreliggende Forhold, andre har den maattet bruge, fordi den har disponeret forkert. Naar jeg nævner Kornloven, Kulindkøbene o. s. v., vil man forstaa, at Regeringen har paadraget Landet meget betydelige Udgifter, som skyldes dels fuldkommen fejlslagne Spekulationer, en fuldkommen fejlagtig Bedømmelse af Forholdene baade i og udenfor Landet, dels at man ikke har sørget for at faa de nødvendige Indtægter til at afbalancere de mægtige Udgifter, man stillede Befolkningen overfor“. Saa føjer det ærede Medlem til, at Regeringen har maattet optage store Statslaan i Udlandet, op imod 300 Mill. Kr., og den har maattet ty til at udskrive meget byrdefulde Skatter. Det var en ordentlig Mundfuld, her er leveret. Regeringen har brugt en Del Penge, som det har været nødvendigt at bruge, men andre har den brugt, siger det ærede Medlem, fordi den har disponeret ganske fejl, og naar det ærede Medlem saa skal pege paa, hvad det er, er det de to gamle Travers Kornloven og Kullene. Nu skulde man mene, at disse to Spørgsmaal forlængst var uddebatteret her i Tinget. Jeg skal heller ikke fremsætte mange Bemærkninger derom. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har meget lidt saglig Baggrund for sin Kritik. Med Hensyn til Kornet vil jeg stille det ærede Medlem overfor to Spørgsmaal, som jeg vilsætte megen Pris paa at faa besvaret. Naar jeg spørger det ærede Medlem, om Brødet da skulde være dyrere, vil det ærede Medlem ganske sikkert — det ved jeg paa Forhaand — sige nej. Men saa vil jeg endvidere spørge: Er Brødkornet da blevet betalt med høj Pris? Hvis det ærede Medlem ikke vil paastaa, at det blev betalt med høj Pris, var der ingen anden Vej tilbage end den at betale Forskellen herimellem, og det er det, vi ogsaa har gjort al den Tid, det ærede Medlem tilhørte Regeringspartiet. Men jeg kunde jo tænke mig, at det ærede Medlem vilde sige: Ja, men det var galt med de Beregninger og Overslag, der medfulgte Kornloven. Men hertil vil jeg gerne have Lov at bemærke, at det var første Gang, der blev fremlagt en Kornlov, hvor